

Căderea Ierusalimului

Text biblic : 2 Regi 24:18-20; 2 Regi 25:1-9

Versetul de aur

Și lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului. 2 Regi

Introducere

Ațiunea textului din lecția de astăzi se întâmplă între 597-587 BC. Trecuseră multe secole de când Moise i-a avertizat pe israeliți cu privire la consecințele încălcării legământului lui Dumnezeu (Deut 29:9-28; 30:15-18). Profeții au amintit lui Israel și lui Iuda despre judecata care urma să vină (2 Regi 24:2). Exilul regatului nordic al lui Israel în 722 BC. dovedise că avertismentele profeților erau adevărate (2 Regi 17:3-23). Acum, și Iuda urma să se confrunte cu judecata lui Dumnezeu. Lecția de astăzi ni-l prezintă pe ultimul din acea linie de 20 de regi, un bărbat pe nume Zedechia. Tatăl lui Zedechia, Iosia, a fost ultimul rege cu frică de Dumnezeu (2 Regi 22:1-23:28). Iosia a avut patru fii, Zedechia fiind al treilea (1 Cr 3:15). Zedechia nu ar fi putut fi niciodată rege dacă tatăl său nu ar fi murit prematur în luptă (2 Regi 23:29-30).

După moartea lui Iosia, fiul său fără frică de Dumnezeu, Ioahaz adică Șalum a domnit pentru scurt timp înainte de a fi deportat în Egipt de către Faraonul Neco (2 Regi 23:30-33). Apoi Faraon l-a instalat rege pe Eliachim - un alt fiu al lui Iosia, schimbându-i numele în Ioiachim. După el Babilonienii l-au instalat ca Împărat pe Matania numindul Zedechia.

Contextul lecției

I. Alt rege rău (2 Regi 24:18-20a)

A. Zedechia Împărat (v 18-19)

Cei patru împărați care au domnit în ultimele zile ale lui Iuda erau cu toții foarte tineri când au urcat pe tron: Ioahaz (23), Ioiachim (25), Ioiachin (18) și Zedechia (21). Amploarea păcatului lui Zedechia este dezvăluită: „întocmai cum făcuse Ioiachim”, aceasta sugerează nu doar toleranță pasivă față de rău, ci și promovare activă a răului.

B. Domnul se mânie (v 20a)

Historicii indică adesea cauze politice și militare pentru ruina lui Iuda. Când regatul de Nord al Israelului sa separat de regatul unit sub Ieroboam (1 Regi 12), fiul lui Solomon, Roboam, a rămas doar cu micile teritorii ale lui Iuda și Beniamin din sud. Acest mic regat se afla între două țări puternice: Egiptul la Vest și Mesopotamia la Est. Marile imperii au căutat să supună Israelul în drumul lor spre cucerirea altor mari regate. În aceste condiții, împărații lui Israel și Iuda au făcut tot posibilul să se mențină făcând tratate cu aceste puteri pentru a putea supraviețui.

Faptul că poporul Domnului în loc să se sprijine pe El, și-a luat soarta în mâna lui a atras mânia Lui asupra poporului. Legământul lui Dumnezeu cu Israel avea condiții pe care Israel trebuia să le îndeplinească; neîndeplinirea acestor condiții ar fi dus la

consecințe promise (Deut 28:15-68). Pentru locuitorii din Iuda, încălcarea legământului este cea care duce la mânia lui Dumnezeu (Deut 4:25-27)

II. O altă rebeliune nechibzuită (2 Regi 24:20b→25:5)

A. Începe Asaltul (2 Regi 24:20b→25:1)

Cartea lui Ieremia consemnează discuții directe între rege și profet (Ier 37:6-10, 17-20; 38:14-26; etc.). Ieremia a avertizat despre exilul care urma, dar regele s-a lăsat convins de consilieri influenți și profeti falși. Planul unui asediu este simplu: izolarea orașului de orice sursă externă de hrană și apă (Isaia 3:1; Ez 4:16), apoi așteptarea până când cei înconjurați renunță din cauza foametei. Deut 28:53-57 și Ierem 19:9 au prezis că părinții își vor mânca propriii copii. Această predicție macabră s-a adevărat (2 Regi 6:24-29). Pentru a începe asediul, Babilonienii construiesc întărituri care înconjoară orașul, inclusiv berbeci cu care vor lovi zidul cetății (Ezechiel 4:2; 21:22).

B. Asediul Încetează (v 2-3)

Un asediu anterior al Ierusalimului în 701 BC. eșuase (2 Regi 19:32-36), dar de data aceasta nu a eșuat. Ierusalimul cade în ziua a noua a lunii a patra din al unsprezecelea an de domnie al lui Zedechia, calculat a fi 18 iulie 586 BC. Astfel, asediul durează puțin mai mult de doi ani și jumătate înainte de a reuși. Asediile Babiloniene slăbesc treptat apărătorii și apărarea lor. Foametea și deshidratarea sunt mortale și ne putem întreba cum a putut Ierusalimul să reziste mai mult de 30 de luni!

C. Ce se întâmplă după asediu (v 4-5)

Anterior, profetul Ieremia, avertizase că erau posibile doar două rezultate: (1) dacă Zedechia s-ar preda Babilonienilor, atunci el și orașul ar fi cruțați; dar (2) eșecul predării ar duce la opusul (Ier 38:17-23). Pe măsură ce regele și întreaga armată fug, par să-și dea seama târziu că Ieremia avea dreptate și știu soarta care îi așteaptă dacă ar rămâne.

III. Un alt rezultat nedorit (2 Regi 25:6-9)

A. Condamnarea lui Zedechia (v 6-7)

Regele împreună cu oastea au fugit, Împăratul Zedechia a fost prins, fii lui au fost omorâți în fața lui iar lui i sa scos ochii și a fost dus în Babilon.

B. Arderea Ierusalimului (v 8-9)

Oastea Babiloniană condusă de Nebuzaradan a ars Casa Domnului, și tot ce avea însemnătate în cetate. Toate acestea au fost prezise de către profeți (Amos 2:4-5; Mica 3:9-12)

CONCLUZII

Povestea căderii Ierusalimului atestă răbdarea și dreptatea lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus poporului Său ce se va întâmpla dacă vor încălca legământul Său (Deut 28:15-29:29). I-a salvat de dușmanii lor și le-a dat timp să se pocăiască (Jud 2:10-23). Pentru că nu s-au pocăit, blestemele legământului au căzut asupra lui Iuda (2 Regi 24:1-4).

Dar judecata nu a fost ultimul cuvânt. Dumnezeu a promis, de asemenea, că va restaura poporul Său și că îl va aduce într-o relație bună cu El (Ier 31:31-34). L-a trimis pe Isus Hristos pentru a ține această promisiune (Luca 22:20; 2 Cor 3:6). Dar, Dumnezeu este încă răbdător cu noi (2 Petru 3:9).

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu nu glumește.